

תפלת השב

הרייני מוכן ומצוין לקיים מצוות עשה של תשובה, כמו שכתוב (דברים ד, ל) "וְשִׁבַּת עַד ה' אֱלֹהִיךְ", וכתיב (שם ל, א) "וְהַשְּׁבָת אֶל לְבָבֶךָ בְּכָל הָגּוּם אֲשֶׁר הָדִיחָךְ ה' אֱלֹהִיךְ שְׁמָה". ומצוות עשה של וڌוי, כמו שכתוב (במדבר ה, ו-ז) "אִישׁ או אִשָּׂה כִּי יִعַשׂ מִכֶּל חַטָּאת הָאָדָם לְמַעַל בָּהּ וְאַשְׁמָה הַגְּנִפְשָׁה הָהִיא וְהַתּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשָׂו". והנני מקשר נפשי רוחני ונשمت עם נשמת כל בעלי התשובה השבבים לפניהם השם בכל להם ובכל פחים ונפשם, ועם נשמותם כל ישראל ועם נשמותם כל הצדיקים. נא אבי הרחמן, חוס וرحم עלי וועל ניצוץ הקדוש שבוי ואל פשליبني מלפניך. גם כי אני רחוק מכך מאר והנני בתקלית השפלות והפחיתות ונשחר תואר פנוי וארוד צלים נשמתי מחתמת רבי עולנותי, נא אבי شبשים אל פרחיקני מאור פניך הקדושים והמאירים וקרבני אלקיך ברוב מדת רחמיך, ויקבל לפניך תשובה ותפלתי בזכותם כל בעלי התשובה האמתיים, ובזכות הצדיקים ועובדי השם בכל להם ונפשם ומאודם, ובזכותם ובכללם כל ישראל.

אָבִינוּ בָּעֵל הַרְחָמִים, אֶל מְסֻטָּר פְּנֵיךְ מִמְּנִי, וְתַזְכִּנִי לְהִשְׁיג וְלִדְעָו וְלִמְצֹוא תִּמְיד כָּל הַכְּעָסּוֹת וְקַעֲבִירֹות שְׁעִברָתִי עֲלֵיכֶם מִגְעוּרִי עד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא אָסִיךְ דַעַת מֵהֶם לְהַתְגָּאֹת חָלִילָה. וְעַזְרָנִי לְהִיּוֹת תִּמְיד בְּשִׁפְלוֹת רִוִּים וּבְבוּשָׁה לְפָנֵיךְ וְלִבּוֹשָׁה מַעֲלָנוּתִי וְלִשְׁוֹב עֲלֵיכֶם בתשובה שלמה, וחתור לי חתירה מתחת כסא כבודך כדרך שחתרתך

התפלות

למנשה ולכל בעלי התשובה, ומהזירני בתשובה שלמה לפניה. ופתח מוחי העכור והסתומים, ויתרכך לבבי הקשה כאבן, שארגיש בגודל צער ומקאובי נפשי רוחי ונשمت שגרמתי להם בעונותי ובתרשלותי עד הנה בעבודת הבורא. ותשפיע בי חכמה בינה ודעתי, להעמיק מוחי ולהתمرמר בלבי התמראות גדול על חטאינו ועוני ופשען רעל התרחקותי ממקה, וגם מה שגרמתי להבאים ולקלקל ולפגום מקומות גדולים ונוראים, ולהתחרט על כל זה בחרטה גדולה עמוק הלב באמת. ואל יגרום לי הודי וחתרתה וההתמררות שום עצבות וمرة שחורה חיללה, אדרבה, דיקא על ידי זה יתפרק לבבי לעובד אותו מפני ולהבא בחשך ובאהבה ברצון ובשמחה ובטוב לבב מרוב כל. אמן כן יהיה רצון.

לשם יחוד קידשא בריך הוא ישכינתה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו על ידי האי טמיר ונעלם בשם כל ישראל לסייע השכינה הקדושה בגלותה ולהקל צערה בכוכול לאקמָא אותה מעפרא, ולקשט השכינה הקדושה בקשוטין ולסעדה ולשמחה, ולהקל בזה צערו של משיח צדקנו שגרמתי בעונותי, ולהקל בזאת צערו של העולמות והשמות הקדושים, ולטהר ולתקן נפשי רוחי ונשمت רגיצוץין והשרשים השיך להם, ולתקן מה שפגמתי מגורי עד היום זהה ומה שפגמתי בגלגולים הקודמים, ויתוקנו כל הפגמים וכל העונות של כל בית ישראל, ויאיר עלי אור צלם הקדוש, ואזקה להיות כסא וمرכבה לשכינה הקדושה, והוא חשיב ומקבל וمراצה לפניה תשובתי ותפלתי להעלות כל ברורי וניצוצי הקדשה אשר

שער

טפלת השב

התפלות

מז

נתחפרו על ידי בין החיצונים, ויקוּם מקרא שכתוב (איוב כ, ט) "חִיל בָּלָע וַיַּקְיָאנוּ מִבְּטָנוֹ יְוִרִישָׁנוּ אֶל", ויתוקן שורש תשובה זאת במקום עליון ולהשלים אדם העליון ויאלן העליון. ויהי נורעם אדני אלהינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו כוננה.

רבעון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, אתה צויתנו בתורתך הקדושה (דברים ל, ב) "וְשִׁבֵּת
עד ה' אֱלֹהֵיךְ וְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ", ובתיב (שם פסוק ח) "וְאַתָּה
תשוב וְשִׁמְעַת בְּקוֹל הָ'", וגם על ידי נבייך הקדושים
הזהרתו הרצה פעים ששגבוב אליך מדריכינו הרעים.
ה גם שידענו כי אנחנו דלים וריקים ואין לנו בפה לרצות
ולפיס אותה, כי בפה יתרצה העבר השפל והבזוי שפרא
במלך גדול ונורא, רק על גודל רחמיך העצומים בטחנו,
המקירב הרחוקים ואתה רואת בתשובה הרשעים. לכן
אנחנו באים לפניך בבושה וחרטה ובכפיות ראש
ובחלישות לך ובלבות נשברות בענאים ואביונים המתחננים
על הפתח, להתודות לפניך על חטאינו ועונותינו ופשעינו,
ולעוזר ולבקש רחמים על ניצוץ הקדוש שיש לנו, ועל
האי נפשא העלוביთה הנתוונה בגוף העכור והבזוי.

ובפרט בעלות על רעיוןינו גודל נוראותיך ואחדותך
והשגחתך הנפלאה, אתה מלך יחיד ומיחיד,
שליט בעליונים ובתחתונים, תקין ובעל היכולת ובעל
הכחות כלם, אתה אצלה ובראת עולמות אלפיים אלפיים
ורוב רבבי רכבות בלי שעור ובלוי מספר, ובתוכם אלפיים
אלפים ורבבי רכבות מלאכי השרת עד אין מספר וצבאות

התפלות

עד אין חקר, וכל ברואין מעלה ומטה הכל כאפס וכאיין נגקה.

וליהבדיל לעפת זה אנו מסתכלים בגודל שפלותינו ופחתות ערכנו, שאנחנו בזויים ונבזים, עפר ואפר רפה ותולעה, כאפס וכאיין ממש. ואתה בחסדך הגדול בראשותו אותנו ברואים קטנים ושללים כמו לנו לכבוד שמק יתברך, למד תורה ולבוד עבדתך ולשמור מצותיך הקדושים, ואתה צופה ומabit ומשגיח על כל עניינו ממש ואין כל דבר נעלם ממק ואין נסתר מנגד עיניך. ומהיך לא יאחזנו חיל ורעה ומהיך לא נתכסה בבוישה וכלמה אם דלים ואביונים ונבזים וריקים כמו לנו אשר ראשית יצירתנו ותחלה בנינו מטה סרויחה ותקותנו לרפה ותולעה, ומהיך מרדנו במלך גדול ונורא כמו, ומהיך לא הכנסנו היראה והפחד בלבבנו, ומהיך לא שמו מול פגינו לבוש ולהבלם מגודל רוממות שמק ואמת נוראותיך, וכל שכן מהיך אנחנו חיבים לשבר לבנו ולבוש ולירא ולפחד בעבר חטאינו ועונאותינו ופשעינו המרוביים שחתאנו ועוינו ופשענו לפניך.

יפגנו בתורתך ועברנו על מצותיך הקדושים רמ"ח מצות עשיין ושם"ה לא מעשין וענפיהן, ועל ידי זה פגנו את רמ"ח אברינו ושם"ה גידנה. ועברנו על דברי חז"ל הקדושים ואזהרותיהם ועל דברי רבותינו שבכל דור ודור, ולא השגנו להתנגן ולהתדרק במנהיגיהם הטוביים ובמנהיגי כל ישראל הקדושים האמתיים. והכעsns אוthon במדותינו הגורעים והרעים, בגאותה וגדלותה ובהתפארות ובפניות ובראות המעשים לבני אדם, ובכל

שער

תפלות השב

התפלות מט

מִנִּי שָׁקָרִים וְצַבְּעֹוֹת וְחַגְּנִיפּוֹת וְעַגְּנוֹה שֶׁל שָׁקָר וְבְּקָנָה וְשָׁגָנָה, וּמִנִּי מְחֻלּוֹקָת שֶׁל שָׁקָר וְשֶׁל נְאַחֲזָן, וְסְקָפְּדָת חָגָם, וּבְכָל מִנִּי אֲהַבּוֹת וְתָאוֹת רְעוֹת וְשִׁיחֹות הַיְלָדִים, וּבְמִנִּי שְׁחוֹק וְהַתּוֹל וְלִיצְנוֹת וְקָלוֹת רָאשׁ וּבְכָל מִנִּי שְׁטוֹתִים וְהַבְּלִים, וּבְעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת, וּבְבַטּוֹל תֹּרְהָה הַעֲוָלה עַל כָּלָם. וּבְטַלְנוּ הַרְבָּה מִצּוֹת עֲשָׂה בְּשׁוֹגָג וּבְמִזֵּד וְלֹא קִימְנוּ אֹתָם מִחְמַת הַתְּרִשְׁלֹוֹת וְעַצְלוֹת, כְּמוֹ מִצּוֹת תְּפִלִין שֶׁל רְשָׁ"י וְשֶׁל רְבִינוּ פָּמָ*) וּמִצּוֹת צִיצִית וּמִצּוֹת מְזִיזָה, וּבְטַלְנוּ מִצּוֹת קְרִיאָת שְׁמַע וּמִצּוֹת תְּפָלה וּעֲונֹתָתָהָם.

וּפְגָמָנוּ הַחַמְשָׁה חֹשִׁים בְּפֶגְמִים גָּדוֹלִים וְעַצְוּמִים, פֶּגְמָנוּ מְוחָנוּ וּלְבָנוּ בְּחִמְדּוֹת גְּרוּעוֹת וּבְמִחְשָׁבּוֹת בְּטַלּוֹת וְאֲסּוּרוֹת, וּהְרַהֲרָנוּ דָּבָרִים קְדוּשִׁים בָּמִקּוֹמוֹת הַמְּטוּגָנִים, וּהְסַחְנוּ דַעֲתָנוּ מִתְּפִלִין בְּכָל מִנִּי הַסָּחָה הַדָּעַת, וּהְכַנְסָנוּ בְּמְוחָנוּ וּלְבָנוּ כָּל מִנִּי דָעָות כּוֹזְבָות רְחַ"ל וּמִחְשָׁבּוֹת זָרוֹת וּלְהַרְהָר חָלִילָה נֶגֶד רְבֹתֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים וּנֶגֶד דָבְרֵיהֶם הַקְדּוֹשִׁים, וּהְכַנְסָנוּ עַצְמָנוּ לְכָל מִנִּי הַרְהֹורִים רְעִים וּלְהַרְהָר הַרְהֹור עֲבִירָה רְחַ"ל, וּבְלְבָלְנוּ דַעֲתָנוּ בְּכָל מִנִּי מִחְשָׁבּוֹת זָרוֹת וְדָמִינוֹת שְׁווֹא וּבְכָל מִנִּי שְׁטוֹתִים, וּבְפֶרֶט בְּשֹׁעַת עֲבֹדָתָנוּ וּלְמַודָּתָנוּ וּכָל הַיּוֹם וּכָל הַלִּילָה בָּעַת שְׁהִיה רָאוּי לְנוּ לְהַתְּדַבֵּק בָּהּ וְתוֹרָתוּ וּבְמִצּוֹתָיו הַקְדּוֹשִׁים וְעַל יָדֵי זֶה פְּרַקְנָנוּ מְאַתָּנוּ עַזְלָל מְלֻכּוֹת שְׁמִים, וּהְכַנְסָנוּ עַצְמָנוּ לְכָל מִנִּי דָאָגוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה רְחַ"ל הַמְּטָמָא וּמְטָמֵט

*) ומובא בספרים הקדרושים שעכשו מי שאינו מניח תפlein דרבינו שם נקרא חלילה קריפטה דלא מנה תפlein. עי' בכר של הרה"ק מקאמונה זי"ע.

התפלות

השכל והנפש עד למאוד, והאיך ירדנו על ידי זה מעבודת הקודש בירידה גדולה ועצומה.

ובעינינו פגמוני בראשות ובסתפלוות אסורים, כי הלכנו בגבה עינים ובגודל החיצפה, והסתפלו בברית קודש בנים זרות (ובנשותינו בשעת נdotahan) והסתפלו בברית קודש שלנו ובשל אחרים, והסתפלו בכל מקומות המאוסים ומהטונפים הגורמים לבוא לידי הרהור עבירה ולפוגם הברית רחל. אויל לנו כי פגמוני בזה מה שפגמוני. ונחגנו באירות עין הוא בעיניהם השיכים לנו, ועינינו היו רעים בשל אחרים.

ואת אזניינו פגמוני בשמיית דברים בטלים ובהבלים ונבול פה ובשמיית קול וזרמת נשים, ושמינו באזניינו שירות וזרמת של חשך ותפלות רחל, ושמינו וקבלנו לשון הרע ורכילות וכדומה לזה.

ובחוותם פגמוני בעון הטעש שהוא אבי אבות הטומאה ומיטה את הנפש ואת כל הגוף רחל, וגרמו בזה להרחק ו לגרש מאננו את הנשמה וכל הקדושים המתלוות אוננו. ופגמוני בהנאת ריח של עבירה.

יפגמוני את פינו בדברים בטלים ובקרים וליchner ולשון הרע והוצאה שם רע ורכילות ונבול פה רחל, ובזינו את חברינו בכל מיני בזינות וחרופים ושפיכות דמים, ונתפבדנו בקהלון חברינו במה שערכנו מעשינו נגד מעשי חברינו וגם שמחנו בזונות ומקלות חברינה. חטאנו לפניה בלבנה פנים, שהלבנה פני חברינו ביחיד וברבים ולא השגחנו על כבוד בוראו שהזהירנו על כל

התפלות נא

אלו הַדְּבָרִים בָּאוֹהֶרֶת גְּדוּלֹת. וּפְגַםְנוּ אֵת פִּינוּ בְּרַבִּי שִׁיחָה עִם אֲשֶׁר (וּבְפִרט בְּשֻׁעַת נִדְתָּה שֶׁהֵא גּוֹרֵם לְהַמְשִׁיךְ טוֹמָא גְּדוּלָה עַל הָאָדָם רְחִיל). וְדִבְרֵנוּ דָבָרִים הַמְבִיאִים לִידֵי הַרְהֹר עַבְירָה, וְדִבְרֵנוּ דָבָרִי עֲזֹות נֶגֶד אֲבוֹתֵינוּ וּרְבָותֵינוּ וּנֶגֶד זָקְנִים וּגְדוֹלִים הַטּוֹבִים מִמְנוּ. וְדִבְרֵנוּ עִם חֶבְרֵינוּ בְּגָדָל גָּאוֹה וּגָאוֹן וְלֹא בְּבּוֹשָׁה וּשְׁפָלוֹת רְוִיחָה, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאָנוּ לִידֵי כְּעֵס וּמִקְפָּדָה וּמִרְיבָּה וְלֹכֶל מִינֵּי דָבָרִים אֲסּוּרִים. וְדִבְרֵנוּ דָבָרִי חֹל בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וּפְגַםְנוּ אֵת פִּינוּ בְּעַזּוֹן הַגְּדָרִים שְׁגַדְרֵנוּ וְלֹא קִימֵנוּ. וְעוֹד פְּגַםְנוּ אֵת פִּינוּ בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא לְשָׁמָה וְלֹמַדְנוּ בְּפָנֵי וּשְׁקָרִים וּלְקָנְטָר, וְחַדְשֵׁנוּ חַדְשֵׁי תּוֹרָה שֶׁל שְׂוָא וְהַבָּל וְתוֹהָה וְעוֹד כִּינֵנוּ לְהַתְּגָאֹת וּלְהַתְּפָאָר נֶגֶד אֶחָרִים.

וְהַקְצָפָנוּ בּוֹרָאנוּ בְּבָרְכוֹת וּשְׁמוֹת בְּלִי כְּוֹנָה וּבְלִי מָוֶרֶא שָׁמִים וּבְבָרְכוֹת וּשְׁמוֹת לְבֶטֶלָה. וְחַטָּאנוּ בְּעֲנִית אֲמָנִים שֶׁלֹּא עֲנִינוּ אָמֵן וּ"יְהָא שָׁמֵיה֮ רְבָא". וְגַם בְּשֻׁעַת עֲנִית אֲמָנִים לֹא נָהָגָנוּ בָּהֶם כְּרָאוּי וּכְהַלְכָה, כִּי עֲנִינוּ אָמֵן חֲטוֹפָה אָמֵן קָטוֹפָה אָמֵן יִתּוֹמָה, וּפְגַםְנוּ בְּכָל אֶלְוֹן הַדְּבָרִים פְּעַמִּים הַרְבָּה בְּלִי מִסְפָּר. וְשָׁחַנוּ שִׁיחָות בְּטַלּוֹת וְדִבְרֵנוּ וְהַפְּסַקְנוּ בָּמְקוּמוֹת שָׁאָסוּר לְהַפְּסִיק וּבְשֻׁעַת חִזְרָת הַשְׁ"ז וְאִמְרָת הַקְדִּישִׁים וּבְשֻׁעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וּבְרַכְנוּ בָרְכוֹת וְדִבְרֵנוּ דָבָרִים שֶׁל תּוֹרָה וְתְּפִלָּה וְכָל מִינֵּי דָבָרִים קָדוֹשִׁים בָּמְקוּמוֹת שָׁאַיִם נְקִיִּים. וְעוֹד פְּגַםְנוּ אֵת פִּינוּ בְּאֲכִילָות וּשְׁתִיּוֹת הָאֲסּוּרוֹת וּאֲכִילָות יִתְרֹות, וְאֲכָלָנוּ וּשְׁתִינָנוּ כְּמוֹ בְּהָמָה בְּלִי שֻׁוּם בְּוֹשָׁה וּבְלִי מָוֶרֶא שָׁמִים, וּפְעַמִּים בְּלִי בְּרָכָה בְּתַחַלה וּסְופָה. וְעוֹד פְּגַםְנוּ אֵת פִּינוּ פְּעַמִּים בְּרָכָה בְּלִי שְׁעוֹר.

התפלות

פִגְמָנו את יְדֵינו בְּחַלּוֹל שְׁבָתוֹת וּמוֹעֲדִים וּבְגִנְבוֹת וּבְגִזְלוֹת
וּבְהַרְמָת יָד נֶגֶד מְבָרִינו (וַיְנַשּׁׁתֵּינו וַיְגַנֵּינו הַגָּדוֹלִים),
וְהַכְּנִסְנו יְדֵינו לְמִקּוֹמוֹת הָאָסְפָרוֹת לְמַטָּה מַטְבּוּרִינו*),
וְקַפְצָנו יְדֵינו מַלְיָתֵן צְדָקָה לְעֲנֵיִם וּמַלְגָמָול חֲסִדים עַם
מְבָרִינו, וּכְדוּמָה לְזֹה עַוד הַרְבָּה דָבָרִים אָסּוּרִים שָׁאָסּוּר
לְעַשּׂוֹתָם.

וּפִגְמָנו את רְגָלֵינו בְּהַלִּיכֹת וּרְדָפָנו בְּרְגָלֵינו
לְעַבּוֹר עַבְירֹת, וּרְדָפָנו אַחֲרֵי שְׁרוֹא וְאַחֲרֵי מוֹתָרוֹת
וְשְׁטוּתֵי עָולָם הַזֶּה, וּנְתַרְשֵׁלְנוּ מַלְילָך וּמַלְרָדוֹף אַחֲרֵי תֹּרָה
וּמִצּוֹת לְקִימָם כְּרָצָונָך הַטּוֹב, וְאַחֲרֵי חִכְמִים וּתְלִמְדִידִים
לְקַבֵּל מֵהֶם דָבָרִים קָדוֹשִׁים וְדָבָרִי תֹּכֶחֶה.

וּבְפִרְט הָאֵיך לא יָמַס לְבָבֵנו בְּקָרְבָּנו בְּזָכְרָנו מָה שַׁהְכֻּסָנו
אוֹתָך בְּפֶגֶם הַבְּרִית קֹדֶש בֵּין בְּשׁוֹגָג בֵּין בְּמַזִּיד
בְּכָל מִינֵי פָגָמים, וְהַשְׁלָכָנו הַטְּפוֹת הַקָּדוֹשׁות לְמִקּוֹמוֹת
הַטְּמָאים וְהַמְּאוֹסִים, וּפִגְמָנו בְּזֶה בְּפָגָמים גָדוֹלים וּעֲצֹומים
וּבְהַרְבָּה מִקּוֹמוֹת גָדוֹלים וּנוֹרָאים עד אֵין שְׁעוֹר וּמַסְפָּר*).

וְעַבְרָנו עַבְירֹת כְּאֹלו שִׁיש בָּהֶם כְּרִיתּוֹת וּמִתָּה בַּיּוֹד
שְׁמִים וּאַרְבָּע מִתּוֹת בֵּית דִין, וּפִגְמָנו בְּזֶה בְּאַרְבָּע
אוֹתִיות שָׁמֶך הַקָּדוֹש, וְגַרְמָנו בְּכָל זֶה לְהַעֲבִיר הַאֲלָם
הַקָּדוֹש מִהְנִשְׁמָה. וְעַבְרָנו עַבְירֹת כְּאֹלו שִׁיש בָּהֶם חַלּוֹל

*) וְאִפְילו לְחַכֵּק אֶת הַבְּטָן וְהַאֲמָה. וְכֹל שָׁכֵן אֵם הַוּשִׁיט יָדו וּפֶגֶם ח"ו בַּיּוֹד
בְּמַזִּיד, צָרֵיך לְפָרוֹט כָּאן וּלְבָכוֹת וּלְהַתּוֹדוֹת בְּגֹדֶל מְרוֹרִים. וְאוֹי לו
וּלְנַפְשׁו אֵם לֹא יַתְקִין ח"ו, וּדְמַעַתְך אֵין
זְסָבָה גִּידִים רַחַ"ל.
**) זוּה גּוֹרָם לְטָמָא הַנְּפָשָׁה וְהַגּוֹף
וְגּוֹרָם סְתִימָת הַדּוֹתָה וְהַשְׁכָלָה דְקָדוֹש
דָבָר.

שם יתברך ופָגְמָנוּ בְּכָל אֶלְוַי הַדְּבָרִים פְּעֻמִּים הַרְבָּה בְּלִי מְסֹפֵר, וְאֵن נוֹלִיךְ אֶת חַרְפַּתְנוּ כִּי גַּרְמָנוּ בָּזָה מִה שְׁגַרְמָנוּ. פָגְמָנוּ בְּשָׁמוֹת הַקּוֹדֵשׁ וּבְאַרוֹפִי הַשָּׁמוֹת וּבְאוֹתִיות הַתּוֹרָה וּבְעוֹלָמוֹת הַקָּדוֹשִׁים, וָפָגְמָנוּ בְּנֶפֶשׁ וּרוֹחַ וּנְשָׁמָה וּנְשָׁמָה לְנִשְׁמָתֵינוּ. פָגְמָנוּ בְּגַלְגֹּול זֶה וָפָגְמָנוּ בְּגַלְגֹּולִים הַקּוֹדְמִים, וַעֲלֵי יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הַלְּלוּ נִבְרָאוּ אֶלְפִּים וּרְبִּים רַבּוֹת חִיצׁוֹנִים הַמִּקְצִיפִּים הַבּוֹרָא בָּרוּךְ הוּא. וְלֹא דִי שְׁחַטְאָנוּ אֶלְאָ שְׁעוֹד הַחַטְאָנוּ אֶת אֶחָרִים עַמְּנוּ בְּכָל מִינִי חַטָּאים וּעֲוֹנוֹת, וְגַרְמָנוּ בְּאֶלְוִי הַפָּגָםִים צָעֵר וּמְכֹאָובִים לְשִׁכְינָה הַקָּדוֹשָׁה כְּבִיכּוֹל. [וַיֹּאמֶר בָּאן: אֹוי לֵי שִׁכְינָה הַקָּדוֹשָׁה עַל גּוֹדֵל צָעֵרְךָ עַד אֵין לְשָׁעֵר כָּל בְּשִׁכְלָנוּ, וְאֵנִי הַרְשָׁע וּמְשֻׁקֵּץ גַּרְמָתִי עַד לְהַוְסִיף גְּלוֹת וְצָעֵר עַל צָעֵרְךָ בְּגּוֹדֵל עֲוֹנוֹתִי].

וְגַרְמָנוּ צָעֵר לְכָל הַעוֹלָמוֹת וְצָעֵר גָּדוֹל לְמֶשִּׁיחַ צִדְקָנוּ הַסּוּבֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְגַרְמָנוּ צָעֵר לְאַבּוֹת הַקָּדוֹשִׁים, וְגַרְמָנוּ צָעֵר לְכָל מְלָאָכִי וּמְשֻׁרְתִּי מֵעַלָּה, וְגַרְמָנוּ צָעֵר לְנִשְׁמֹות הַצְדִּיקִים, וּבְפִרטַת הַצָּעֵר הַגָּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ לְנִפְשָׁנוּ רְוַחֲנוּ וּנִשְׁמַתֵּנוּ, וְגַרְמָנוּ פְּגָם גָּדוֹל וְצָעֵר לְנִיצּוֹצִין הַקְדִּישִׁין הַשִּׁכְכִּים לְשׂוֹרֵשׁ נִשְׁמָתֵנוּ וָפָגְמָנוּ בְּנִיצּוֹצִין מִשׂוֹרֵשׁ נִשְׁמַת חַבְרֵינוּ. וְלֹא דִי שָׁלָא עַסְקָנוּ פְּרָאוּי בְּעַבּוֹדָת בּוֹרָאנוּ לְהַעֲלוֹת אֶלְוִי הַנִּיצּוֹצִין קְדִישִׁין לְתָקַנָּם כִּי זֶה מְכָלִית בִּיאָתָנוּ לְזֶה הַעוֹלָם הַשָּׁפֵל, רַק אֲדֹרָבָא עַד גַּרְמָנוּ לְהֶם בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַד יַרְידָה גָּדוֹלה וּעֲצִוָּמָה יוֹתָר וּיוֹתָר, בְּפִרטַת עַל יְדֵי פְּגָם הַבְּרִית קּוֹדֵשׁ וּבְמַלְוִי בְּטַנְנוּ שָׁלָא לְשֵׁם שָׁמִים וּבְמַאֲכָלוֹת הָאָסְרוֹת הַגּוֹרָמִים לְהַוְרִיד הַנִּיצּוֹצִין קְדִישִׁין לְמִקּוֹמוֹת שָׁפְלִים וּמְאוֹסִים מַאֲד בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

התפלות

וكلקלנו ושברנו האינוריות הקדושות העליונות, וגרמננו חסרון השפע בעולמות העליונים ולכל הברואים והיצורים והנעים. ועוד בהנה ובנה פגמוני בהרבה פגמים גדולים ועצומים בלי מספר ואין בלחני לפורטם כי רבים הם, וגם הרבה והרבה שנחכשו ונעלמו מארנו ממעית השגתו, וגם הרבה שנשכח מאיתנו.

רביינו של עולם, את הגליים לנו כבר אמרנו לפניך. ואת שאינם גליים לנו, לפניך הם גליים וידיעים. **ויהא חשוב ומקובל לפניך כאלו פרטנו את כלם.**

אבינו שבשמיים, אויל לנו איך נשא פנינו לפניך, והאיך לא יראו ולא פחדנו לעבור על רצונך ולמרוד בה ולמרוד בתורתך הקדשה אשר נתת לנו בגודל אהבתך שאהבת אותנו, והאיך העזנו פנינו כל כך להכעיסך בכל מיני הטעות ולפוגם פגמים גדולים ועצומים כאלו.

רביינו של עולם, מה נאמר ומה נדבר ומה נצדך ובמה נתראה לפניך, כי אין בנו דעת ואין בנו כח לעשות ולתקן כלום, וכל שבן שאין לנו כח להטעות על כל אלו הפגמים. רק אנחנו באים לפניך בלבושה יודוי וחרטה, ואנחנו מודים ומתודים כי חטאנו ערינו ופשענו לפניך בכל מיני חטאיהם ועונות ופשעים, ואנחנו בושים ומתחרטים על כל הדברים הרעים והפגמים ועל כל הטעים רעים שעשינו מעודנו עד היום זהה ומה שעשינו ופגמוני בכל הגלגולים הקודמים. ורצוננו וחפצנו מעטה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולבנות רצונך הטוב באמת ובלבב שלם, ולא לעبور על רצונך ולא לעשות

התפלות נחה

שום דבר שהוא נגד רצונך, רק רצוננו וחפצנו בعزيزתך
לקיים כל דברי תורתך ומצוותיך בכל כחנו ומסירת נפשנו.
אבל אבינו שבשמיים, גלי וידוע לפניך כל הארות
ו听话ות הזמן העוברים עליינו וגודל חולשת כחנו
ותשות שכלנו וקושי הצרפת בעוננותינו הרבים, ועל כלם
הsharp שבעטה, הוא היצר האויב עליינו תמיד בכל עת
ובכל שעה ואין מניהו אפלוי על רגע, ואנו יראים
מאד שלא יעבירנו על רצונך מעטה ולא יכשילנו להבא
בעברות חמורות או אפלוי עברות קלות חלילה, ואתה
הבטח אותנו הבא לטהר מסיעין אותו.

לכון אבינו בעל החסד ובבעל הרחמים, בבעו מוך ובמטו
מוח ברוחך דגשישן, האילנו מיצר הרע ומכת
דיליה ומכל המסתינים והמקטרגים ומכל מני מניות,
ולא יהיה להם שום כח ורשית להעבירנו על רצונך ולא
למנוע ולא להכשיל אותנו מלהשנות רצונך הטוב בכל
עת. ואדרבה, כלם יספיקו אותנו ויסייעו אותנו לשות
רצוננו ברצונך הטוב באמת ובלב שלם. ולא תשמע לקול
המלשנים, והמקטרגים עליינו, ולא יקבלו ולא יגנסו
דברייהם לפניך כלל למנוע מאיתנו aliqua טובח חיו לא
ברוחניות ולא בגשמיות, כי גלי וידוע לפניך כסא כבודך
פנימיות לבבנו כי רצוננו לשות רצונך ולא להכעסך
נתבענו בכל אלו הדברים והפגמים חלילה. ואל יעכט
אותנו שום מניעה ושום סבה ושום נטיון מלהשנות רצונך
באמת ובלב שלם ומלמסור נפשנו לפניך בכל עת.
והailנו מכל חולי ומכל חולשה ומרפיאן כח, למען לא
יגרום חולשת גופנו aliqua מעט ומניעה ועכוב מלמד

התפלות

תורתך ודרך עבדתך הקדושה שאנחנו רוצים להתנהג בכם, רק מזק ואמצ כוחנו וגופנו תמיד, ושגהייה בריאות וחזקם לעבדתך וליראתך ולחירותך, ולא נבללה ז מגנו בהבל וריך רק נזקה לקדש כל ימי חיינו וכל רגע מימי חיינו בעבודתך עבדת הקודש.

ו贊נו ברוב רחמיך לשמר את עינינו, שלא נפגום אותם בראיות ובסתבות אסורות לא בשוגג ולא בمزيد חלילה. ונשмар אזינו, שלא נשמע ולא נקבל בהם שום שמועות ושום דבריהם שהיא נגד רצונך חלילה. ותן לנו כח לשים לפינו מחסום, שלא נפגום את פינו בדברים בטלים ואסורים ולא במאכלים האסורים חלילה.

אבינו שבשמי, רחם עלינו שנזכה להיות מפטרי בריתך ולא נפגום את ברית קדש בשום פגם שבulous, לא בשוגג ולא במידה לא באונס ולא ברצון. ושמנו והצילנו מכל מיני חטא ועון והרהור רע, ולא נחטא לפניו בשום אחר מרמ"ח אברינו ובשים גיד משס"ה גידינו, ולא נפגום לפניו עוד בשום פגם שבulous. ולא נתרשל משום מצוה ומלאי תורה לשמה ובכח ובתחמדה ומלהתפלל בכל כוחנו, רק נעשה ונקיים הכל בזריזות ובחירות אלקות ובמסירות נפשנו. והזמן לנו היום ובכל יום מצות ומעשים טובים, ובפרט מעשים טובים כאלו שהמה לצורך תקון נפשנו רוחנו ונשנתנו, ותשפיע לנו כח ודעתי לקים באמת רצונך הטוב. ועזרנו להתפרק מכל מדות רעות ותאות רעות ולמאס אותם *).

*) ואם הוא כرون ח"ו אחר איזה תאה או מדת רעה, יפרש כאן ויבקש על

ונזקה להתדבק במדות טובות וקדושים, וטהר לבני
ומוחנו מכל סיג ופסולת ומכל מיני שקר וקנאה
ושנאה ו מגאות ופניות ומכל מיני התרחבות הלב ומכל
כעס ומקפה, והצילנו מכל מיני טעות ודמיונות שנוא
והבל ומכל מיני בלבול הדעת וטמות השכל והמוח
והלב ומכל מיני עצליות ועצבות ומכל מיני פחדים רעים
והרהורים רעים, ונעה מושבים בדעתנו בכל עת לעבוד
אותך במחשבה זכה ונכונה ובראה בלי ערבוב מחשבות
זרות ופסולות כלל, והוא כל עבורתנו אליך באמונה
ובשמחה וביראה ואבהה ובהכנעה ושלחות ריהם, ולא
יעלה ולא יבוא לבני שום פניה ושום התנסחות ולא
התרחבות הלב חלילה רק נהיה תמיד שלדים ונבזים
ונמאסים בעינינו ונכير מעוט ופחיתות ערבנו ושאנחנו
גרועים ממש מכל בריה, ונבוש תמיד מרומים שמק
הגadol ונחיה עצמוני תמיד באהבתך ובאמונתך הקדשה
והטהורה, ונשmach תמיד במלכותך ועל שבראתנו לכבוד
שםך יתברך ולעשות רצונך ולעבד אותך, ולא ימוש
אמונתך מלפני בשום פעם עד רגע האחרונה מימי חיינו,
ונטהר ונقدس עצמוני עם כל רמ"ח אברינו וס"ה גידינו
עד שפהיה ראים שתשרה שכינה הקדשה עלינו ונזכה
להיות כסא וمرכבה לשכינה הקדשה, וברחמים הרופאים
אל תתפרש מגן ולא נפרוש מך למען לא נחוב לפגיה.
ורצונו לקדש שמק הקדוש בעולם והצילנו מכל מיני
חולול השםRAL תעשינו שיחה בפי הבריות, רק יתרגדל

התפלות

ויתקדש שם הגדול והקדוש על ידינו ועל ידי זרעינו עד עולם ועל ידי כל עמך ישראל הקדושים.

וזנג ברכוב רחמייך לשוב בתשובה שלמה לפניך בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ולא נשוב עוד לכיסלה ולא נעשה עוד הרע בעיניך ולא נדחה מפניך ח"ו, כי דרך להיטיב לרעים ולטובי ותצפה לקרבת הרחוקים, כי לא ידח ממנו נדח ורוצה אטה בתשובה הרשעים ואין אטה חפוץ במיתם, בדכתי (עי' יחזקאל יח, לב; לג, יא) "כי לא אחפוץ במוות המת כי אם בשוב רשות מדרכו וחיה". ואם בעונינו הרבים נסגרו לפנינו כל השערים ונסתמו מאתנו בדרך התשובה, אטה ברחמייך המרבים פתח לנו פתח וחתור לנו חתירה מתחת כסא כבודך ומחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ויהא התשובה מתוק אהבה ומתווך שמחה והרחה ולא מתוק צער ויסורים חלילה.

אבינו שבשמים, מה נאמר ומה נדבר לפניך על כל העתים והזמנים והימים והילאות שעברך עליינו בחושך ובטלנו בהם מתורה ועובדת וממצוות הקדושים, וידענו שאנו עתדים ליתן דין וחשבון על כל רגע מימי חיינו, ובפרט על כל הדברים שדברנו שלא לשם שמים, ועל זה אנו בושים ונקלמים כי האיך ניכל להרים פנינו ומה נאמר ומה נדבר. ובפרט על זה דוח לבנו, על כל התורות והתפלות הפסולות וכל המצות ומעשים טובים שקיים ונڌוח ונפלות בעונותינו הרבים למקום הקלפות והחיצונים, ובפרט כל הנשמות שנڌוח בידי החיצונים על ידי פגם ניצוצי קרי שיצאו ממנו לבטלה

ובכל מיני פגמים הבנויות שבעולם. ואין בנו דעת ואין אנחנו יודעים כלום איך לתקן ומהיך להעלותם, רק נבקש מכם אבינו בעל הרכמים ברוב רחמייכם הגדולים ובוחמלתך העצומים שאתך לבודך שתתקנים ותעלה אותם מבטן החיצונים, ויקיימם בהם מקרה שפטות (איוב כ, טו) "חיל בלו ויקיאנו מבטנו יורישנו אל". ותעשה זאת למען שם הגדל וקדוש שנקרה עליינו, ותחזיר את כל הנשומות והחייצוץין קדישין ואת כל התורות והתפלות וכל הדבורים וכל המעשימים טובים שלנו ושל כל בית ישראל למקום שרשם בקדשו.

יברוּב רחמייך שתקן כל אלו הזרים והימים שבטלנו אתם בהבל וריק ובדברים בטלים ובכל מיני הצעשות שהכעסנו אותה בהם, כי אתה הוא אדוננו ואתה כל יכול, ותמלח ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונותינו ופצעינו שחטאנו עזינו ופצעינו לפניה מעודני ועד היום זהה, כי אתה ידעת כי לא כפננו להכעסך בכל המעשימים רעים הללו. ותעקור ותשרש ותמחוק ותבטל את כל הרעות והקלפות והחיצונים שנבראו ונוצרו ונעשו מעונותינו הרבים, ותמחוק ותבטל את כל הרקיעים ובניניהם של שנא שנעשה על ידי עונותינו ועל ידי מיד התורה וקיום המצות שלא לשמה ובפניות ישקרים. ותזכנו לעסוק במעשימים טובים ברاوي ובתשובה שלמה באמת לבנות במקומות בנינים קדושים, ותהפוך את כל עונותינו ופצעינו לזכיות. וזכנו להשלים כל חלקינו בחינות נפשותינו רוחותינו ונשימותינו מה שחשפנו להשלים בגיגול זה ובגיגולים הקודמים, כדי שנחזר לעתיד למקום שבחצת נפשנו

התפלות

רוחינו ונשمتינו משם ולא ניעול בכסופה קדמך. ותזענו ברחמיםיך להעלות ולתקן כל הנצחין קדישין השיכים לשורש נשמתינו וניצוץין משלשי נשמה חביבינו, וכל הנצחין קדישין שגרמננו להם ירידה בעונותינו הרבבים כלום יתקנו ויתעלג למקום שרשם בקדשה. ונזקה לתקן כל השמות הקדושים ואותיות התורה והעולםות שפוגמו בהם.

וთאריך ימינו וشنותינו ותאריך אפק אלינו עד שנזקה לשיב בתשובה שלמה לפניך,RAL טרוף עליינו השעה, ותני חנו לעבדך ולתקן את אשר שחתנו. ובשעה שיגיע ז מגנו אחר אריכת ימינו וشنותינו להפטר מזה העולם, נזקה למסור נפשנו לפניך בטהרה ובקדשה וברעה צלולה ומישבת באמונה שלמה וברורה, ונזקה להיות קרבן קליל על לב המזבח העליון על ידי מיכאל השר הגדול הקרביב נשמות ישראל, ונזקה להיות מאותם העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים לחותם בנוועם השם ולבקר בהיכלו, ולא ניעול בבושה וכלמה לפניך חלילה רק תקבלנו באהבה ובחבה, ישלח לנו מלאכיך הקדושים נשמות קדשות להווילכנו ולהושיבנו אצל נשמות הצדיקים והצדקיות שבגן עדן ולהטעים מנועם אור זיו שכינתח הקדשה, ולהושיבנו בישיבה של מעלה עם כל נשמותחסידים והצדיקים ועובדיה השם.

ורחם علينا אבינו שבשמיים והzielנו מעונש ומצער חבות ה أكبر, ומה שלא השר את גוף האדם ואבורי והפטיל פרשו על פניו ואומר לו טול מה שגתה במעיך.

והצילנו מזו הבושה והכלה, והצילנו מצער ועונש רעה
ותולעה, ושמרנו והצילנו ברוב רחמיך מצער ועונש
ה Gehenom של אש וגיהנום של שלג, והצילנו מעונש בף
הקלע שפגיע על עון דבורים בטלים ואסורים ורעים
חו, והצילנו ברוב רחמיך מצער ועונש של עולם הדמיון
ואל תמסרנו בידי מלאכים אכזרים המעניינים ומ策רים
את האדם ח'ו, והצילנו מכל מיני חיות רעות ומשונות
וינחסים ועקרבים ומכל מיני עונשים קשים ורעים רחמנא
לשיזון מהם. ותמחוק ותבטל כל מיני מלאכים רעים
וקלפות וחיצונים שנבראו על ידי עונותינו הרבה, ובפרט
אלו שנבראו על ידי עון טפות זרע שיצאו מפנו לבטלה
בין בשוגג ובין בזיד באונס וברצון חיללה, ולא יהא
לهم שום נגיעה בנו ולא שום שכות עמו כלל לא
בזה ולא בבא. והעבר אשמתנו מעל פניך הקדושים,
והצילנו ברוב רחמיך מעונש מצער הגלגול בדומים
ובצומח ובכל מיני חיות ובהמות ודגים טהורם וטמאים
ומגלגול איש או אשה, רק נזכה להשלים נפשותינו
בגלאול זה ולא נctrה להtaglal עוד מסכת העונות
וחסרון תקון נפשנו רוחנו ונשماتנו. והצילנו מחייב של
משיח וממלחמת גוג ומגוג, וכשיגיע הזמן ברצונך הטוב
להקים את מתי עמק ישראל הקדושים תזכנו ברוב רחמיך
לקום עמהם בלבד. והצילנו מעונש יום הדין הadol
והנורא כי יתבע עלבון בטול תורה הקדושה, והצילנו
מזרים ומפטר כי תמיטר על רשעים פחים, ואותה תהיה
מגן ומחסה בעדנו מעטה ועד עולם. ותזכנו ותחגנו לזכות
לעולם הבא המוקן והמעתקד לצדיקים וחסידים.

התפלות

אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמִים, בַּעַל הַרְחָמִים, עַתָּה בָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבוֹשָׁה
וּכְלֹמַה לְבָקֵשׁ מִמֶּךָּ מִתְנַת חֶם, שְׂתָאַרְיךְ יִמְינֵנוּ
וְשְׁנוֹתֵינוּ וְאֶל תִּקְחֵנוּ מִהָּעוֹלָם הַזֶּה בְּקַצּוֹר יִמְינֵם וְשָׁנֵים
חֲלִילָה, רַק פָּאַרְיךְ יִמְינֵנוּ עַד שְׁנוֹזָה לְתַקֵּן מָה שְׁפָגֵמָנוּ
בְּכָל הַגָּלוּלִים, וְנוֹזָה לְעַסּוֹק בְּמִצּוֹת וּבְמִعְשִׁים טֻובִים
לְכִבּוֹד שְׁמֵךְ יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת נִמְתָּחָת רֹוח לְפָנֵיךְ תִּמְיד, וְלַעֲטָר
וְלַהֲשִׁלִּים נִפְשְׁנוּ רַיְחֵנוּ וּנְשִׁמְתֵּנוּ וּנְשִׁמְתֵּנוּ וְלַהֲשִׁלִּים
הַחֲלוֹקָא דְּרַבְּגָן, וְנוֹכֵל לְגַדֵּל זְרַעַנוּ וְזְרַעַנוּ וְאֶם יִשְׁלַׁח
תַּלְמִידִים יֹאמֶר: וְאֶת פָּלְמִידִי) וְלַהֲדַרְיכֶם בְּדַרְךְ הַיְשָׁרָה וְהַטּוֹב,
יְלַהֲכַנִּיס בְּלָבָם יִרְאָת וְאַהֲבָת שְׁמֵךְ יִתְבָּרֵךְ, וְלַיְטַע בְּלָבָם
אִמְנַתְּךָ הַקָּדוֹשָׁה וְהַטּוֹרָה, וְלֹא יִמּוֹשׁ וְלֹא יִסּוֹר מַאֲתָנוּ
וּמְהַם אִמְנַתְּךָ הַקָּדוֹשָׁה וַיַּרְאָתְךָ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְתִגְמַלְנִי תִּמְיד כֵּל מִינֵּי חֲסִידִים טֻובִים, וּרְחָמָנוּ בְּרַחְמָיִךְ
הַמְּרַבִּים אָף אֵם אֵין אֲנַחֲנוּ רַאוִים כָּלֵל. עֲשָׂה
לְמַעַן אֵם לֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ יִתְבָּרֵךְ הַשּׁוֹכֵן
אֲתָנוּ בְּגָלוּתֵנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן זָכָות אֲבוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים אֲבָרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְלִמְעֵן זָכָות כָּל הַגְּבִיאִים וְהַצְדִּיקִים וְעוֹבְדי
הַשֵּׁם וְלִמְעֵן זָכָות כָּל בָּעֵלי תְּשׁוּבָה שְׁשָׁבוּ לְפָנֵיךְ בְּאֶמת
בְּכָל לָבָם וּנְפֶשֶׁם, (כָּאן יָכוֹן לַהֲתַקְשֵׁר עִם בָּעֵלי הַתְּשׁוּבָה הַקּוֹדְמִים
לִפְנֵינוּ), וְהַנְּגִנִּי מַקְשֵׁר נְפָשִׁי רֹוחִי וּנְשִׁמְתִּי עַמְּהֶם. וּמְגַנֵּנוּ
מַאֲתָךְ לְבָטָבָן וְלְבָטָהָר, וַיַּקְוִימֵם בְּנֵנוּ מָה שְׁכַתּוּב (יְחִזְקָאַל
לו, כו-כז) "וְהִסְרַתִּי אֶת לְבָב הָאָבָן מִבְשָׁרְכֶם וּנְתַתִּי לְכֶם
לְבָב בָּשָׁר וְאֶת רֹוחִי אֲתָן בְּקָרְבָּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי
פָּלְכָו". נָא אָב הַרְחָמָן הַעֲטָר לְבַקְשָׁתֵינוּ, וַיִּקְבֵּל לְפָנֵיךְ
אִמְרִי פִּינּוּ וְהַגִּיּוֹן לְבָנוּ (וְאֶם הַוּרִיד דְּמָעוֹת יֹאמֶר: וְדְמָעוֹת
עִגְינֵנוּ), וְאֶפְ אֵם אֵין אֲנַחֲנוּ רַאוִים לְזֹה אָבֵל רַחְמָיִךְ

שער

תפלת השב

התפלות סג

מְרַבִּים מָאֵד וְאַתָּה מֶרְחָם עַל כָּל הַבְּרוֹאִים שְׁבָרָאת בְּעוֹלָמָךְ אֲף עַל הַשָּׁפֵל שְׁבָשְׁפָלִים, וּבְפָרֶט עַל אֹתָם הַמִּיחָלִים וּמִצְפִּים לְרַחְמִיךְ. וּמְאוֹצֵר מִתְגִּנָּת חָגָן חָגָנוּ רַעֲנָנוּ וּשְׁמַע תִּפְלַתְנוּ, כִּי אַתָּה שׂוֹמֵעַ תִּפְלַת כָּל פֶּה עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה שׂוֹמֵעַ תִּפְלָה.

וְאַחֲרֵי שִׁגְמוֹר הַתִּפְלָה טוֹב לוֹמֶר:

הָנָנוּ מְאֻמִּין בְּאֱמֹנוֹתֶךָ שְׁלָמָה שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּוּדָאי יַקְבִּיל תְּשׁוּבָתֵינוּ הָגָם כִּי חַרְבִּיתֵי לְפָשׁׁוּעָה לְפָנָיו, כִּי הוּא בָּעֵל הַטוֹּב וּבָעֵל הַחַסְד וּבָעֵל הַרְחָמִים וַיִּמְינֵנוּ פְּשׁׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, וְהָוָא הַחֲפֹן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹחָה.

הַרְחָמָן הוּא יִשְׁמַע שׂוּעָתְנוּ בְּרַחְמִים, אָמֵן.

וְטוֹב לִיתְן עוֹד פָּעֵם צְדָקָה לְקִים וְהַסֵּר שָׁטָן מַלְּפָנֵינוּ וּמַאֲחָרֵינוּ.
(טה"ק דף רל"ד)